

BU DAHA BAŞLANGIÇ DEMİŞTİK, DEVAM EDİYOR, EDECEK!

Tarihe, bugün diktatörlüğünü tescil ettirme hayalleri kuran RTE'nin "rica ediyorum" dediği tek olay olarak geçti. Evet, o bir haziran cumartesi sabahı, tarihe o alıştığımız kibrinden, aşağılayıcı, horlayıcı tavrından en küçük bir iz olmaksızın "Çevrecilerden rica ediyorum, evlerine dönsünler" dediği gündü.

Gezi, onun "biz kararımızı verdik, yapacağız" deyip; kışla çakmalı, AVM yapamadığı yerdir.

Gezi, bundan tam iki yıl önce, "yetti bee" deyip sokağa döküldüğümüz, omuz omuza verip zorbaların sadece barikatlarını değil, dikta hayallerini de yıktığımız bir destandır.

Gezi, cesur ve kararlı gençlerin başlattığı mütevazı direnişin, ateşe atılan çadırlarla tutuşarak bir haysiyet ve onur destanına dönüştüğü yerdir.

Oradaydık ve hiçbirini unutmadık. "TOMA'yla sekiz gündür beraberiz, ciddi düşünüyoruz", "Sinirlenince çok güzel oluyorsun Türkiyem", "Korkma la, biziz, halk!" ve daha onlarcasını yazarak bizi gözümüzde yaşlarla kahkahalarla güldüren o orantısız zeka sahibi muhteşem çapulcuları!

Dükkânının camına "Direnmeye gittim gelicem" yazan esnafı.

Beşiktaş Çarşı grubunun insanlık tarihine geçen dayanışma ve direnişlerini.

Karanlık bir meydanda, mermi sağanağının önünden kaçarken çarptığı insandan durup özür dileyen naif insanları.

Gezi; Ethem'dir, Mehmet'tir, Abdo Can'dır, Ali İsmail'dir, Ahmet'tir, Hasan Ferit'tir, Berkin'dir.

Ve artık aramızda olmayan tüm güzelim kardeşlerimizdir. Çünkü o uzun, o ürkütücü, o muhteşem, o büyüleyici günlerin ve gecelerin bütün marjinal, bütün çapulcu, bütün 'öteki' çocuklarının, oralarda bir yerlerde hâlâ nefes alıp verdiğini biliyoruz.

Yalnız olmadığımızı, milyonlar olduğumuzu, haklı olduğumuzu ve de güçlü olduğumuzu biliyoruz.

İşte bu yüzden Gezi başlangıçtır.

Ve devam ediyor.

Ve devam edecek, taa ki zorbaların düzeni yıkılana dek.